

POWTÓRZENIE DZIAŁU
ZWIERZĘTA SĄ WŚRÓD
NAS

KATARZYNA
SOBAŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka angielskiego dla edukacji wczesnoszkolnej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska
Recenzja merytoryczna – dr Anna Araucz
Agnieszka Stanuszkiewicz
Jadwiga Iwanowska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat:

Powtórzenie działu zwierzęta są wśród nas. **czas trwania:** 45 minut

Klasa: I

Cele ucznia:

- wymienia nazwy zwierząt,
- rozumie słownictwo ze słuchu i dzieli je według kategorii „prawdziwe lub fałszywe”,
- odwzorowuje i tworzy proste zdania do tematu,
- potrafi dokonać samooceny,
- umie narysować zwierzę, które ma w domu lub które chciałby mieć.

Metody i techniki:

wizualizacja słownictwa, prawda/fałsz, usłysz/zobacz i wybierz.

Formy pracy:

praca z całą klasą, praca samodzielna. praca w grupach.

Środki dydaktyczne:

płyta z piosenką, karty obrazkowe, magiczne pudełko, zabawki zwierzątka, gra planszowa, kostki do gry, karty samooceny z emotikonami.

Przebieg lekcji

Rozgrzewka: wspólne śpiewanie piosenki powitalnej.

Faza wstępna:

Nauczyciel informuje uczniów co będą dziś robić i czego ciekawego dziś się nauczą. Pokazuje karty obrazkowe wielkości A3, na których są przedstawione cztery postacie: wysoka, niska, szczupła i gruba. Nauczyciel wskazuje na obrazki postaci, które te przymiotniki reprezentują i prosi o powtórzenie najpierw chórem, następnie rzędami, a na koniec kilka osób osobno wypowiada zdania, które mogą być prawdziwe lub fałszywe. Zadaniem dzieci jest powtarzać tylko te zdania (np. *This is a dog*), które są prawdziwe.

Nauczyciel bierze magiczne pudełko z pluszowymi zwierzętami w środku. Tłumaczy, że uczniowie mogą zgłaszać się, podejść do pudełka, wyjąć zwierzątko i nazwać je. Pokazuje, jak będzie wyglądało ćwiczenie. Zaprasza dzieci do udziału w zabawie. Jeśli w grupie znajduje się dziecko z zespołem ADHD, które chciałoby cały czas podchodzić do pudełka, nauczyciel przekazuje mu komunikaty w sposób pozytywny, na przykład: „Pozwól innym wziąć udział w grze”, zamiast: „Przestań się zgłaszać, bo są jeszcze inni uczniowie”.

Faza ćwiczeń 1:

Nauczyciel pyta uczniów, jakie mają w domu zwierzątka lub jakie chcieliby mieć. Pyta, jak o nie dbają lub jak by o nie dbali. Następnie prosi o narysowanie rysunku przedstawiającego ich pupila. Uczniowie rozpoczynają samodzielną pracę. Nauczyciel chodząc po klasie, pyta wyrywkowo dzieci: *What animal is that?* Po narysowaniu dzieci mają chwilę na obejrzenie prac kolegów. Jeżeli w klasie jest uczeń o stylu lękowo-ambiwalentnym, który chce skupić na sobie uwagę nauczyciela, ten informuje go, za ile czasu wróci. Jeśli nie wrócił na czas, informuje dlaczego.

Faza ćwiczeń 2:

Nauczyciel zaprasza uczniów do gry planszowej. Siedząc na dywanie lub w ławkach, dzieci grają w grupach trzy- lub czteroosobowych. Gra dotyczy słownictwa z lekcji. Nauczyciel obserwuje zarówno współpracę uczniów w zespołach, jak i poprawność wykonywania zadań. Jednakże nawet jeśli pojawiają się błędy, stara się na nie nie reagować. Zbiera po prostu informacje na temat struktur, jakie należy jeszcze przepracować i jakie ćwiczenia w tym celu przygotować.

Faza podsumowująca:

Uczniowie siadają w kole na dywanie. Nauczyciel prosi, aby powiedziały czego się dziś nauczyły i jakie umiejętności utrwaliły. Uczniowie podnoszą rękę i wypowiadają się. Następnie nauczyciel rozdaje wszystkim dzieciom karty samooceny z naklejkami (buźkami – uśmiechniętą, neutralną i smutną) i prosi o ich przyklejenie w odpowiednie miejsce (symbole zwierząt, symbole części ciała, symbol rysunku oraz gry planszowej). Nauczyciel analizuje wypełnione karty i informuje, że naturalne jest to, że każdy uczy się w swoim tempie i że dzięki tej wiedzy może pomóc uczniom w dalszej nauce. Prosi o przekazanie kart samooceny rodzicom. Nauczyciel nie zadaje pracy domowej.

Komentarz metodyczny:

Lekcja jest dostosowana do uczniów ze stylem przywiązania lękowo-ambiwalentnym oraz do uczniów z zespołem ADHD. Jeśli w klasie znajdują się uczniowie z wadą słuchu, należy pamiętać, że nowe technologie pomagają uczniom w nauce. Są to na przykład aparaty słuchowe lub implanty ślimakowe. Aby zapewnić takim uczniom szansę na inkluzję, warto aby w klasie była zamontowana pętla indukcyjna. Urządzenie to współpracuje z aparatami słuchowymi i umożliwia odbiór bodźców w czystej postaci, bez szumów i zakłóceń z otoczenia (Domagała-Zysik, 2015, s. 11).